

— Че какво чудно, — обясни Татунчо, — нали и луната е сжщо като земята, едно небесно тѣло, само че по-малка и както виждашъ, ненаселена нито съ хора, нито съ животни. И тукъ слънцето изгрѣва и залѣзва, както на земята и на другитѣ небесни тѣла.

И Татунчо обясни на Татунка, че всички тия звезди, дето ги виждаме на небето, не сж никакви фенерчета, както си ги мислятъ малкитѣ деца, а грамадни кълбета отъ прѣстъ и камъни, голѣми колкото земята, дори още по-голѣми.

— Да, да, — довърши той, — така е, само че тѣ сж много далечъ, и затова ги виждаме толкова малки.

— Разбирамъ, разбирамъ, — отвърна Татунка, макаръ че не разбираше както трѣбва. Тя само гледаше осѣяното съ звезди небе и се чудѣше на чудната наредба на Божия свѣтъ.

— Татунке, гледай, гледай! — извика ѝ Татунчо, като сочеше съ две рѣце къмъ западъ, дето изгрѣваше единъ грамаденъ свѣтълъ полумесець.

— А! Това е луната, — поиска да обясни Татунка.

— Какъ можешъ да бждешъ толкова глупава! Нали ние самитѣ сме на луната.

— Че какво ще е тогава?

— Земята! Сега, като сме на луната, ние я виждаме да изгрѣва на небето, сжщо както хората на земята виждатъ изгрѣва на луната.

Татунка пакъ се замисли. Щомъ Татунчо казва, тѣй ще е, той никога не грѣши. Той знае всичко, той е умно момче и разбира кое какъ става.

— И знаешъ ли още какво? — продължи той, — сега тая земя ще ни свѣти цѣлъ половинъ месець, сжщо както ни свѣтѣше слънцето. Тя нѣма така скоро да залѣзе, както прави луната, когато освѣтлява земята, а напротивъ, колкото повече ще се издига на небето, толкова по-голѣма ще става, додето най после, когато се издигне най-високо, ще заприлича на голѣмъ свѣтълъ харманъ.

— Знамъ, знамъ.

— Ти все знаешъ, а все се чудишъ, — засмѣ се Татунчо.

Но додето децата се забавляваха съ чудното небесно свѣтило, около тѣхъ ставаше нѣщо още по-чудно. Отъ всички страни на полето къмъ тѣхъ се приближаваха нѣкакви свѣтли зеленикави петна. Сякашъ безбройни бледни, зелени слънца, нападали отъ небето, се търкаляха бавно, бавно къмъ цепелина. Пръвъ ги забеляза Татунчо.

— Татунке, Татунке, — за-